

4 Januarie 2026: Wesley De Lange

Die preek fokus daarop dat Jesus in die Epifanie-tyd as die Seun van God geopenbaar word, dat God se wil en plan is dat alle mense gered word, en dat gelowiges 2026 moet betree en ervaar as God se geliefde kinders in wie Hy vreugde vind.

Bybelse konteks en fokus

- Die preek plaas ons in die Epifanie-tyd van die kerklike jaar, waar nie Jesus se geboorte nie maar sy openbare optrede en openbaring as Seun van God in die kollig staan.
- Markus skryf vir gelowiges in Rome, Jode en nie-Jode, wat swaar ly onder vervolging, om hulle te bemoedig en te bevestig dat Jesus werklik die Christus, die Gesalfde, die Seun van God is.

Jesus as Seun van God in Markus

Verskeie getuies in Markus word uitgelig:

- Die stem uit die hemel by Jesus se doop: “Jy is my Seun, my geliefde; oor Jou verheug Ek My.”
- Die onreine geeste en die besetene van die Geraseners wat Hom as Seun van die Allerhoogste God erken.
- Die verheerliking op die berg waar die stem weer klink: “Dit is my Seun, my geliefde, luister na Hom.”
- Die gelykenis van die wingerd waar die eienaar uiteindelik sy geliefde seun stuur.

Jesus bely self voor die Sanhedrin dat Hy die Christus is, en by die kruis sê die Romeinse offisier: “Hierdie man was werklik die Seun van God,” terwyl die skeuring van die voorhangsel aandui dat toegang tot God nou deur Christus oop is.

God se wil en God se plan

- Vanuit hierdie getuienisse wys die prediker na God se wil: God wil hê dat alle mense gered word en tot kennis van die waarheid kom, soos in 1 Timoteus 2:3–4, en Hy stel die wederkoms nie uit omdat Hy onverskillig is nie, maar omdat Hy nie wil hê iemand moet verlore gaan nie (2 Petrus 3:9).
- God se plan is ’n Persoon: Jesus Christus, die Seun van die mens wat gekom het om te dien en sy lewe te gee as losprys vir baie (Markus 10:45). Markus beklemtoon eers Jesus as Seun van God, en in die lydensaankondigings (Markus 8–10) as Seun van die mens wat moet ly, sterf en opstaan, iets wat nie by die dissipels se politieke verwagtinge inpas nie.

Gelowiges as God se geliefde kinders

Wesley trek dan die lyn na gelowiges: soos Johannes 1:12 sê dat dié wat Christus aangeneem het kinders van God word, en Galasiërs 3:26 sê dat ons deur die geloof kinders van God in Christus is, so sê God ook vir elke gelowige: “Jy is my kind, my geliefde; oor jou verheug Ek My”.

Die kernuitnodiging is dat gelowiges hulle perspektief op die nuwe jaar nie by hulle planne, vrese en bekommernisse moet begin nie, maar by hierdie identiteit: “Ek is ’n kind van die lewende God, Hy is lief vir my en Hy vind vreugde in my”.

Liefde, seerkry en vernuwing van denke

- Liefde se betekenis word gekoppel aan lewenservarings: tienerliefde, huweliksliefde, ouers se liefde, en die prediker erken dat baie dikwels “Ek het jou lief” gehoor het, terwyl ander liefde eerder deur versorging of moontlik baie gebroke ontvang het.
- Omdat hierdie verhale ’n struikelblok kan wees om God se liefdesverklaring te glo, roep hy op tot ’n “kopskuif” soos in Romeine 12:2, en gebruik die begrip neuroplastisiteit: die brein kan nuwe bane vorm deur herhaling van waarheid. Gelowiges moet daarom daaglik vir hulself sê: “Ek is ’n kind van God. Ek is sy geliefde. Hy verheug Hom oor my,” en Skrifgedeeltes soos 1 Timoteus 2 en 2 Petrus 3 memoriseer sodat dit indring.

Identiteit in die woestyntyte

- Die preek beklemtoon dat kinderskap nie woestyntyte uitskakel nie: direk ná die hemelse verklaring in Markus 1:11 dryf die Gees Jesus die woestyn in vir veertig dae; net so sal gelowiges ook moeilike tye, seer en vroe beleef.
- Die Jack Russell Fila, wat in donderweer bang is maar in werklikheid veilig tussen die eienaars in die bed lê, dien as beeld: gelowiges stoei en vrees nog, maar in werklikheid is hulle veilig in God se teenwoordigheid, Hy is by hulle en hou hulle vas, selfs wanneer hulle nog vra “Hoekom?”.

Uitleef van God se liefde

- Omdat God ’n God van liefde is wat uit liefde skep en lewe gee, en in Christus verhouding herstel, moet sy kinders hierdie liefde konkreet uitleef. In oorlog is daar geen wenners nie; geweld hou net aan as niemand stop nie.
- Daarom word gelowiges opgeroep om vredemakers te wees: om genade en liefde te wys, konflikte te probeer beëindig, prakties te help (selfs net met ’n glas water), en só te leef dat mense God se liefdesverklaring in hulle dade sien, en indien nodig, ook in woorde hoor.

Nuwejaarsvoorneme en afsluiting

- As nuwejaarsuitdaging word die gemeente genooi om hul voornemens te koppel aan identiteit: om in 2026 doelbewus te leef as kinders van God wat Hy liefhet, sy geliefdes in wie Hy vreugde vind, en om hierdie liefde na alle mense uit te dra.
- Die preek sluit af met gebed en bevestiging: soos God Jesus by die doop Seun en Geliefde noem in wie Hy Hom verheug, mag gelowiges in Christus ook vasstaan in die waarheid dat hulle God se kinders en geliefdes is, en elke uitdaging van die nuwe jaar aandurf in die krag van die Heilige Gees.